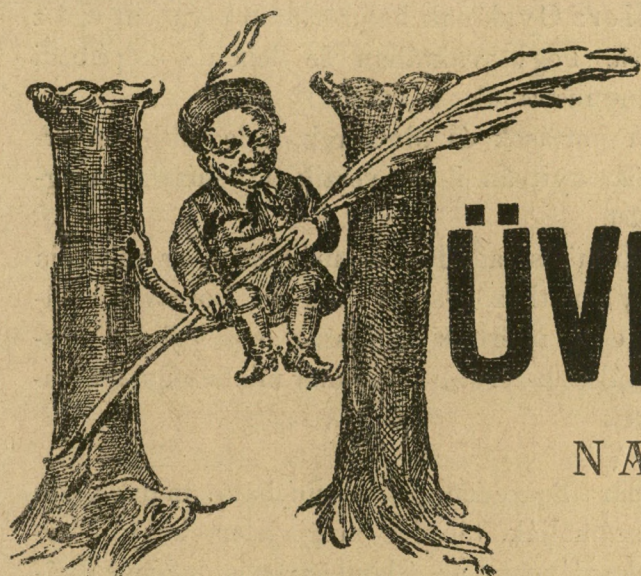
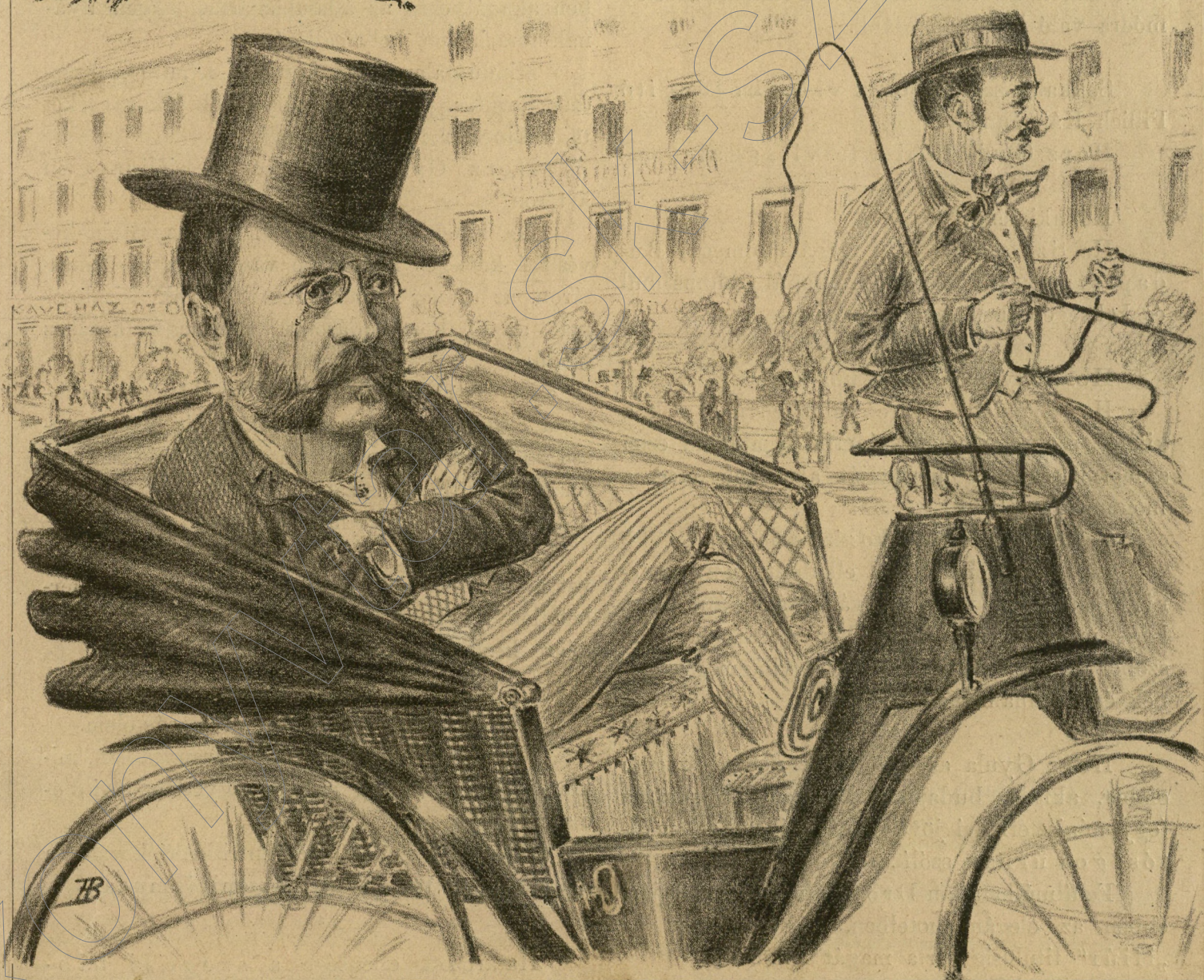

ÜVELYK MATYI.

NAGY FÉRFIAK.

(Gipszből.)

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szeged iskola-utca 18. sz., Dáni-ház, a hová az előfizetési pénzek s a kéziratok is küldendők.
Előfizetési ár: Negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr. — Előfizethetni a kiadóhivatalban, továbbá Bába Sándor, Engel Adolf, Endrényi testvérek, Traub B és társa könyvkereskedésében, hol a lap egyes számai is kaphatók.

Egyes szám ára 10 kr.

XXIII.

Herz Gyula.

Az egyetlen rézbőrű úr.

Nem afféle feszítő zsidófirtli, hanem sokat és jól élt férfiú, aki akar és tud úr lenni.

*

Az egyetlen szegedi ember, akinek mindig van a fiókjában pár száz forint árú okos szivar.

És ez jelentékeny társadalmi érdem.

Mert aki a finom szivarok élvezete iránt való érzéket nem sikertelenül fejleszti egy szigorúan nyárspolgári társadalom keretében: az elhinti bizton kicsírázó magvait a finomabb életmódra való hajlandóságnak.

*

Sokkalta szerényebb a világboldogító Pillich Kálmánnál.

Herz Gyula beéri a félvilággal.

*

Kétlaki lény.

Ha Szegeden únja magát, fölmegey Budapestre, ahol hasonlíthatatlanul finomabbul és költségesebben lehet unatkozni.

*

Herz Gyula a nagy unatkozó.

Ha valamikor, amire különben nem sok a kilátás, szobrot emelne számára az utókor: ezen szobormű egészen új fajtáját alapítaná meg a monumentumoknak.

Ez lenne a legelső kocsizó-szobor.

Egy dús borrayalótól elkábult „unnumerrit” bársony- vagy bőrvánkósán hátradőlve, kissé meggörnyedt helyzetben ábrázolná ezen szobor a nagy férfiút, fönséges világmegvetésének és életunalmának zenithjén.

*

Herz Gyula az első és egyetlen szegedi ember, akit a budapesti Hungária portása (egy miniszteri évi jövedelmű úri ember) méltóságos úrnak szólít.

Felűlmúlhatatlan Drót Pálunk egyszer járt ebben az elegáns hotelben, de mindössze az „ifiúr” titulusig birta magát felküzdeni.

*

Herz Gyulának határozottan olyan az egész kiállása, hogy vaktában le lehetne kopírozni főispán-mustrának.

A portások és pinezések, a legjobb emberismerők, nyilván innét veszik a belízelgő megszólítást.

Mi túrés tagadás, ez még némileg reiczolja a nagy unatkozót, sőt valóságos borrayaló mániába esik, miért is az ország összes igazi főispánainál czélszerűbb médiuma mindenféle szolgáléleknek.

*

Bár Szegeden a megbízható mamelukok közé számolják, tényleg mégis jelentékeny mérvben akadályozza az államháztartás egyensúlyának forszírozott helyreállítását.

Mindúntalan akad egy-egy félmilliós, száz-ezer forintos pöröcske, melyekkel jókora léket üt a kincstár foltozott zsebén.

Herz Gyula valóságos speciálista ezen a téren.

Ha kinek egy kis kerek summa, többé-kevésbé kétséges követelése van a magas kincstáron, az ország minden részéből vak bizalommal az ő közmondásosan szerencsés kezéhez fordul.

És Herz Gyula, a kiválóan képzett tarokkista ebben a kényes játszmában is oly ügyesen tudja keverni a kártyát, hogy rendesen kihúzza az ultimó-kasszát.

Praetor minima non curat.

Az egy-két nagy pör mellett kevés ügyet vet az apró-cseprő dolgaira, ahol is az utólérhetetlen Pillich-hel vetekedő halasztói hírnévre kezd vergődni.

*

Szegeden az egyedüli megyés-elem.

Nem képes elfeledni amaz aranyidőket, mikor ő volt az ország első és egyetlen zsidó esküdtje.

Bizonyára ennek a dzsentriskedő kornak a maradványa: tüntető antiszemizmusa.

*

Határozott ellensége a szegedi táblának.

Ha helyébe hozzák a felsőbíróságot, hogy
utazhatik akkor ő hetenkint a fővárosba infor-
málni.

*

A törvényhatósági közgyűlés legfélelmesebb
közbeszónoka.

Á la Károlyi Gábor, keserves dolgokat
kiabál az előadók referádái közé, hogy azok
csaknem belekékülnek.

Ami különben épen nem gátolja a közbe-
szólót a sérelmes javaslatok megszavazásában.

Mert Herz Gyula kiabál, de szavaz vakon.
Mivelhogy ő független mameluk.

Tisza Kálmánnak.

Mért vonúl át oly borongó
Felleg árnya sziveden?
Hisz csak rólad szólt az ének
Rózsás Margitszigeten.

Tömjéneztek, ünnepeltek,
Hullt reád a koszorú —
Mi bajod hát? Mi gyötör, mar?
Mért vagy olyan szomorú?

Tudom én azt: egy nagy titkos
Féreg örli lelkedet:
Hogy Klió majd dicsőséggel
Nem szövi be nevedet.

Jól tudod te, hogy kidobott
Rég szivéből a magyar:
Nem te rád néz, hogyha csend van,
Nem, ha zúg a zivatar.

Nem tetőled várja üdvét,
Mint régente, a haza —
Tündökölve kél vezérül
A jövő csillaga.

Ott ragyog a láthatáron,
Fénysugarat messze hint —
Honfi-érzés szent hevével
Rajta csüggnek szemeink.

És te, mint a feldobott kő
S nem mint a sas, porba hullsz:
Elbukol, de nem sirat meg
A nemzeti génusz.

Sírodon a nemzetáldás
Nem fakaszt zöld levelet:
A kit te úgy elfeledtél,
A nemzet is elfeled.

Integet is, közleg is már
Jó szerencséd alkonya —
Az a bankett nimbuszodnak
Bús halotti gyásztora.

Hüvelyk Matyi.

Szegedi Átkok.

Végy részt a kormánypart lakomáján és Ugron
Gábor kívánjon hozzá jóérvágyat!

*

Legy káplán s a Rózsa páter kosztján hízzál!

*

Kapaszkodj a szenátor létra felé; adj három ban-
kettet s a főispán ne kandidáljon!

PÜNKÖSDI RÓZSÁK.

I.

Baross Gábornak.

De soká expedáló
A főispán urakat!
Megindítod a vonatot
S megint, megint elakad.
Szedd össze már valamennyit,
Dupla gőzt a masinába!
Repited az expressvonaton!
Odavalók ... Á z s i á b a.

II.

Szilágyi Dezsőnek.

Programmoddal a magyarnak
Meghozta a kedvét.
Régi szép szó az ígérlet.
— Lászuk már a medvét!

III.

Wekerlénnek.

Minden alkalommal
Tisza Kálmánt véded —
De megvéd-e ő majd,
Jó Wekerle, téged?

IV.

Fehérvári bárónak.

Szavad éles, vág a kardod,
Ha a zászlót ki-kibontod.
— Vágd le végre, generális,
A feketesárga bojtot!

V.

Csákynek.

Pihenj a szalmádon
Ma nem ceépli senki —
Majd megmondják Bécsben:
Mit kell hol nap tenni.

Fővis.

Tanyai kulturképek a XIX. századból.

II. A t ö m j é n.

— Temetési szertartás. —

Még aszondják, hogy nincs a homokbuczkák közt kultúra.

Hát az mi, ahogy a Rovó Kucsora Jóska a Nosza Galuska Andris, meg a többi alsó meg felső szomszéd eltemették annak rendje-módja szerint a Nete Csoró Gázsit, akiből a »Rugd ki« csárdában rugta ki egy pár patkós csizma a lelket.

Ükapáink, amikor a közeli Pusztaszerről lenyargaláltak vala a nyers-félbürge nyeregben a szegedi homokra, azok se temettek különb tisztességgel, mint ahogy a XIX-ik század végén a fizetett tanyai kapitányok felügyelete alatt a — szatymazi dombba eltakarítják halottjaikat.

Ez a homok-kriptály egynehány évtized óta emelkedik az emberi por és hamuból.

Minek ide pap?

Ott az énekösszájú Nyúzó Gergő, aki érti az írást.

A nagy zsíros sipkát a csizmaszárba tuszkolván, ájtatos képpel odaáll a koporsó mellé, melyet egész nap az »etetőre« összesereglett kódusok fognak körül, 'oszt rákezd:

Kedves jó pajtásim, akik itt sirattok,
En utánam sohse búslakodjatok.
Jobb lösz az én sorom magas menyországba,
Mint itt ezen szomorú árnyékvilágba.

Ütessetök azért Szen Mihály lovára,
Hadd nyargalok azon az szép másvilágra.
Onnén már könnyű lösz a földre lenézni,
Mer csak bevert fejje nem lehetett éni.

Csoró Gázsinak híttak, amíg éltem,
Míg a halál semmivé nem tött engem.
Kedves édes anyám, ne sirass hát engöm,
Menyországban jobb dolgom lösz majd neköm.

Szeretött jegyösöm, jó Bugyi Rozál,
Ládd, elváltasz tőled a keserű halál.
Válaszhatsz mán helyöttem más vőlegényt,
Nem öszök én többet tenálatok lepényt.

Ott áll Rovó Kucsora Jóska a nagy kapával,
Náczi Macska Ignác az ásóval, Halbör Förgeteg Ádám a kötéllel, 'oszt fogni akarják a koporsót,
mikor az énekösszájú Nyúzó Gergő megszólal:

— Megálljék kendtök. Tömjén mög nincsen.

A sirató édös anya síró énekléssel mondja:

— Mán csak mégis papot köllött vóna hini.

De az apjuk a füle mögé kap a bütykös nagy ujjával s aszondja:

— Pézt kék ahó anyjuk a takarékbú kivönni, mer a kisteleki pelébános 70 pöngőé akari tömjénne füstölve etakarítani.

Erre 'oszt közbeveti az írástudó eszit Nyúzó Gergő, odakiáltván a Jóska gyerekre:

— Jóska te, hallod-é, ehun e két garas, szaladj a Pörös zsidó bótoshó, vögyé tömjént, münk is füstöhetünk hacsák a kő!

'Oszt mikor a gyerek előjön a bótbul, Nyúzó Gergő kiosztja a tömjént a gyászgyülekezet közt, mondván ájtatos képpel:

— Gyujtsék kendtök rá.

Megindulnak aztán a halottal, elől is, hátul is — tömjént pipálva.

Vendéglátás a tanyán.

A széket is megtörüli a nyájas képű asszonynéném, ha úri vendéget tisztelhet a tanyán. A módos tanyaágazdák lakzija nem is esik meg egy-két úri vendég nélkül, akiket rendszeren a torony alul hívogatnak. Igen sűrűn állít be a polgármesterhez, főkapitányhoz, gazdasági szenátorhoz egy-egy hívogató tanyai atyafi, a ki az urakat az asztalához invitálja imígyen:

— Tisztösséggé lát-nánk szögény hajlékunkba.

Persze, hogy előnyben részesülnek a kortések. Ezeknek a bürge paprikását, ha tetszik, ha nem, meg kell enni — politikából. A közönséges v o k s n a k jó az irnok, végrehajtó s eféle úri vendég is.

A Sódaros Sári Gergő gazduram is a Csorvay-kapitányságból a lánya lakodalmára már csak meginvitálja a szomszéd tanya gazdáját. Mert csak legyen legalább egy úr is a lakziba.

Cs. R. úr szívesen vette az invitálást és szeretett nejével együtt elment a szomszéd gazda lakzijára.

Előljárójában azonban a mátkapárnak ajándékképpen küldött egy mosdó-berendezést: l a v ó r t, k a n s ó t s t b.

Nagy tisztességgel fogadták is őket. Az asztal fejihez ültették, a nászok is hátrább tolatván.

Mikor oszt megkezdődik a vacsora, az első fogással bebűjűk a vőfély Szabó Battáncs Pali, mint a képen is látjuk s rákezdi a rigmust:

Érdemös urajim, ime mögérköztem,
Étkekkel terhölve vagyon mindkét
kezem.

De mielőtt a kanálhó nyúl-nak,
Buzgó szívve hátát mondjanak az
úrnak.

A hátam mögött is vagy 20 legény
vagon.

Azoknak is kezeit süti igen nagyon.
Elöttem most ne tántorogjon sönki,
Mer az nyakát leforrázom neki.

Jómódú az gazdánk, egy tinót vá-
gatott,

Abbú készűt jó húsleveset hozok.
Még van ez minden jóva fűszer-
számozva,

Érzik ennek mind sava, mind borsá.

És ennek utána majd hanyatt vágódik Cs. R. úr és szeretett felése a megtiszteltetéstől, midőn a vőfély az ajándék-lavórba föltálatlalt levest leteszi elibük, rájuk köszöntvén:

— Kötsék e egészségge.

A másik vőfély pedig a bieskanyító karczost teszi elibük a mosdó kancsóban.

Apró hírek.

— **Zsilinszky Mihály** történetíró megírni készül Csongrádmegye közigazgatási *korruptziójának* történetét három kötetben. A nagyérdékű munka anyagát maga az író fogja összehordani a szolgabírói és községi irodákból. A szolgabírók és jegyzők alapos félelme szerint ennek az anyagösszehordásnak az lesz a vége, hogy ők elhordják magukat.

— **Lakoma.** A szabadelvű párt minapi lakomájától erős csömört kapott — az ország.

— **A szegedi tőzsdén** megesappant e napokban bizonyos értékek ára. Erősen visszaestek a *megyei váltók*, melyeket a belső és külső tisztikar forgat egymásra. E váltók rohamos értékesökkenése azzal magyarázható, hogy az új főispán alatt közelebb nem a váltók járnak le, hanem a tisztviselői mandátumok.

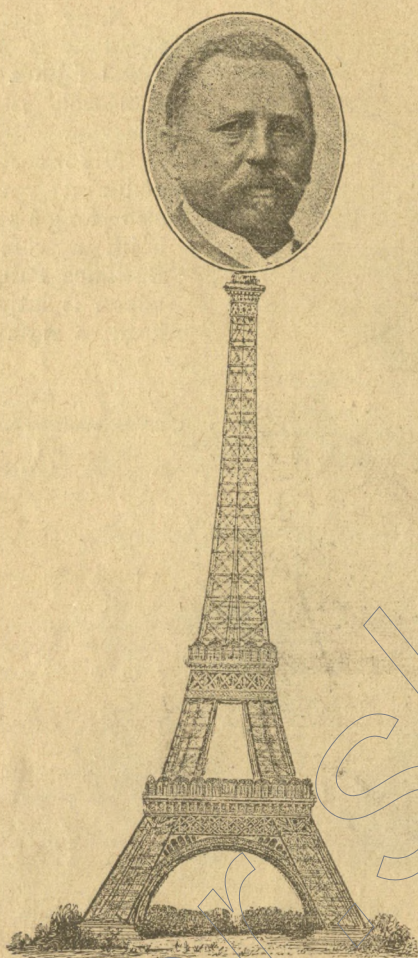
— **Jubileum.** Az általános takarékpénztár századik egyezkedési kísérletének jubileumát legközelebb fogja megülni.

— **A zenekedvelők egylete** minap az elnök és jegyző által *élénken látogatott* közgyűlést tartott és elhatározta, hogy a „viribus unitis“ elvénél fogva egyesülni fog a virágzó és társadalmi életünk nemesebb igényeiről bőségesen gondoskodó *Dugonics-társasággal*. A két nagy múltú egyesület összeolvadása epochális eseményt képez Szeged művelődési történetében.

— **Kacsá.** Rózsa páter a káplánjait borral és szivarral traktálta meg.

— **Résztvényilatkozat.** A szegedi főpinczerek testületileg fejezték ki részvétüket Milánnak, a „Stefánia“ főpinczéreknek a minapi záporosökor a közönség hirtelen eltűnése miatt szenvedett vesztesége fölött.

Mít beszél az Eiffel-torony?

Látköröm nem adom a kerek földgömbért,
Ki védelmezhetné, hoggha nem én, Gyömbért?
Carrara, Cremieux, vagy doktor Balassa,
Czeki nektek, törpék! Menjetek Halasra!

Ha csal, rabol, gyilkol úr vagy pedig paraszt:
Leccsűröm én róla a büntető szakaszt.
A legnagyobb zsiványt, bűne bár milliom,
Oly tisztára mosom, akár a lilliom.

Hogyne háborítná a lángoló elmét:
Iránykorics kapja Gyömbérnek védelmét!
Humánus nagy szívem, borulj immár gyászba:
Szegény gyilkost viszik a síralomházba.

Perdül a dob tompán... előlép a hóhér...
Akasztófa alatt a delikvens szót kér:
„Tisztelt gyülekezet, a védőmrre átok!
Ha ily serra juttok: Gusztit válaszsátok!”

Lőrincz, a város cselédje.

Ehun vagyok e.
Az a Hüvejk Ma-
tyi csak nem ma-
radhat tülünk, min-
dég münket szeké-
roz, mondja az biz-
tos úr. Pejig ojan
rönd sohse vót egyik
czirkulusba se, mint
a mű részünkön,
mer nagy tekintéjje
vót itt mindég a
röndérnek.

Aszondom!

De hun vannak
a jó idők, mikó még
az Rossz* úr csak
küdött a Mo j fisér-
hő, hogy kérdőzzem
mög tüle, ki engedte
mög neki, hogy zód-
re meszejje a házát,
mer ha nincs rá
külön engedéjje,

lebontatja.

Bözzög vót ijedtség, gyütt osztán a fisér teli
marokka, hogy ne bontassuk le házát. Vót tekintél.

Aszondom!

Oszt azok a jó idők, mikó a malmokat, mög a
homokos hajókat köllött röndözni. Most sokka nagyobb
a fáradtság, oszt kevesebb a haszon.

Ha valaki ennekelötte röndetlenküdött az utcán,
mikó écezaka patrojoztunk, nem szótunk sömmit neki,
hanem úgy mögkentük meg yfakenőcsese, hogy
arrú kódút.

Aszondom!

Most ha valaki ordét az utcán, aszondik az
ujságirók, hogy szabad neki, mer szólásszabadság van,
még csak bekísérni se löhet, hanem haza kő vezetni
a kovártéjjára.

Úgy vótunk mindég összeválogatva, hogy mindön
szógalatra alkalmas lögyön közöttünk, halász, húsfőző,
böllér, faragó, super, köműves, kertész, esizmadia, szabó,
mög még irnok is kitellett közülünk.

A Dianoczki komám mög még deákul is beszél.
Aszondom!

De hí az anyjuk.

— Mi a hé? Mögén mönünk má bevásáni a
város kapuja elé.

Ehun vagyok e!

NÉPDAL.

Nagy a Drót Pali ereje,
Kilenocz gombóc nem bir vele,
De ha az én nevem hallja,
Még a tányért is kinyalja.

Föltözt-káposzta.

* Droszt építési felügyelő.

Kötsönös Rókus.

— A szögédi háziúr. —

Tisztótt úr, vögye mög a házamat!

Mer mán u se maradhatok mög békessége a zsölléreimtü, akik agyonszekéroznak. Kéröm a házbért a Motyok Erzsó javasasszonytul, a kive 4 pöngőforintba alkuttam ki egy fertályra, oszt csak felém fordíti a képes felit, rám hujántván:

— Kendnek e jár e.

— Osztt mé nem akar kend neköm fizetni? — mondok neki beketürésse.

— Mé nem? — aszondja, — mer maga a házigazda, az exekutor pejig azt hagyta, hogy oda kö vinni a házbért,

a hol a porceziót fizetik.

*

A Jóska fiam aszondja ténnap nagy okosan:

— Ed's apám, vóna neköm egy kérésöm.

— Mi a, te gyerök?

Mögfogi a kezemet szeretette, oszt így szólt szépecskén:

— Azt kévánom kendnek, éd's apám, hogy sokáig éjjön, de arra az egyre kéröm, hogy akár mikor is erántam akar gondoskodni . . .

— Mi a te? — Vágok közbe, hogy hát mit akar ez a gyerök evvel a siralmas szóval.

Osztt rámondja:

— Ne hagyja kend rám éd's apám ezt a házat.

Ej, anyjuk té, te mög ne ríjj mán . . .

*

Kerügetöm a Himlős Ádók Ábrahán zsöllérömet is és écczör este a kis kapu előtt aszondom neki:

— Na, Ábrahán, fordíjjunk sort. Hátha fordul a szöröncsénk.

— Mi a no? — ijedözik.

— Hát próbájjuk mög úgy, hogy kend lögyön a háziúr, ehun a ház e, én löszök a kend zsöllérje . . .

Ugy fölugrott a, mintha a ménkü vágott vóna mellé, oszt messzirü kaját vissza hozzám:

— Mögveri kendet a Jézus is, ha ilyen rosszat kéván kend az felebarátjának.

Azüta oszt úgy kerül, mint az ördög a tömjént.

*

— Anyjuk, — hujántok ki Katáhó a belső szobábú, ahova az végrehajtó elü elzárkóztam, — ha tanál gyünni, mondd hé, hogy péz után vagyok.

Rögge mán hallom:

— Ehun a czédula, 24 óra alatt fizessék le a porceziót, különben dobolás lösz.

Harangszóko hallom mögén:

— Czéduláva vagyok, még ma bevigyék kendtök a járdaköcsönt, mer a gyerököt is lefoglalik.

A kalánt is alig töszöm lé, gyün mán mögén:

— Ehun a czédula, az államköcsönt fizesse kee écczöribe, mer az utczára kerül kee.

Vecsörnye előtt hallom, hogy szorongati mán ismétölten a szögén anyjukom:

— Hé, itt a czédula, ablakadót fizessön kendtök, mer hiba lösz.

Erre oszt kiugrasztottam, rákajátván a kajalábú végrehajtóra:

— Sohse fizetök én, inkább befalazom az ablakokat, u se néz azon ki soha senki se . . .

*

Tisztótt úr, vögye mög . . .

Főispán igtatás.

(Eredeti tudósítás.)

Szentes, június 7.

Zsilinszky Mihályt kinevezik főispánnak.

Sima Ferencz 48-as pártvezér, politikai elveinek két napra való fölfüggesztése mellett, Budapestre siet, gratulálni az uj főispánnak.

*

Zsilinszky megérkezik Szentesre.

Sima, elveinek egy órára való fölfüggesztése mellett, fáklyás menetet vezet a főispán ablaka alá és dícsőítő szónoklatot tart.

*

Zsilinszkynél küldöttségek tisztelegnek.

Sima, elveinek fél órára való fölfüggesztése mellett, hódolatra viszi a 48-as pártköröket és megnyalja a főispán talpát.

*

Zsilinszky ebédel.

Sima Ferencz, elveinek 5—5 perczre való fölfüggesztése, mellett négyszer köszönti föl.

*

Zsilinszky lutheránus.

Sima református.

De azért a sima Sima mégis sokkal nagyobb lutheránus a főispánnál.

*

A beigtató gyűlésen Tóth János főjegyző tartotta az ünnepi beszédet.

A legmagyarabb vármegye közönsége azt hitte, hogy főjegyzője tótul beszél.

*

Novák Jóska szörnyen barátkozott a főispánnal, pedig ő agitált a kineveztetése ellen legalattomosabban.

De hát ezzel tett Zsilinszkynak szolgálatot. Baross ösmeri az embereit. Tudja, hogy az okvetlenül derék, becsületes ember, akit Novák Jóska feketit.

*

Tán erre a szolgálatra támaszkodva, dörgölödzött a zsíros Novák az uj főispánhoz.

Még beszédet is tartott a banketten olyan hatással, hogy a tápéi kerület jelenvolt választói az asztal alá bujtak szégyenletükben.

*

Horváth Gyula is eljött főispán igtatni a bankettre, de mint aféle vízi kormánybiztos, nagyon érdeklődött a „töltés“ iránt is.

*

Beöthy Aldsi szomorúan üldögélt az ebédnél.

Hiába provokálták zajosan, nem mondott pohárköszöntőt. Látszott rajta, hogy a parlamenti folyosó örökvíg humoristája el van keseredve.

Es ennek okát minden ember kitalálja, ha elmondjuk, hogy az asztalszomszédja Sarkadi Nagy Mihály polgármester volt.

A GALAMB.

Olyan szelíd, mint a galamb,
Arabella ő nagysága.
Társaságban elragadó ...
Nyájas ... édes ... odaadó ...
— De az urát eltángálja.

Monogrammos ebéd.

Mult vasárnap egy szegedi társaság kirándulást tett Kovácsiba, Tisza Lajos gróf birtokára, ahova a kegyelmes úr ebédre hívta.

A társaság tagjai az ismeretes monogrammot viselték homlokukon.

Ez volt a jel, melyért a házigazda megismerte és szívesen látta őket.

Az ebéd három fogásból állott. Kés fogásból, villa fogásból és egy húsételből.

Hús fölött, a pezsgő-szódavizes szatymazi bor mellett több pohárköszöntő hangzott el.

Tisza Lajos a boldog szegediekért ivott, tudniillik azokért, kiket „lukullusi“ ebédjével boldogá tett.

Kállay Albert főispán — Kállay Albert tíz év előtti segédfogalmazó nevében éltette Tisza Lajos grófot, ki őt egy fehér elefánt erejével tolta előre.

Kovács Albert a kir. tanácsosságot hálálta meg egy ünnepélyes „ponókázom“-mal. Többször becsüli — ügymond — e kitüntetést a valóságos belső titkos tanácsosságnál, mert hogy királyi tanácsos, azt nem kell titokban tartania.

Pálffy Ferencz nem tarthatott díkeziót, mert

szegény Vass Pali meghalt, az új főjegyző pedig nem ért a toaszt-íráshoz.

Szabados János elszavalta ódáját a monogrammhoz.

Szluha nagyság ur az ő távollevő kedves barátjára, Pillich Kálmán népboldogítóra emelt poharat.

Weiner Miksa megsürgönyözte a kereskedő-iffaknak és az európai sajtónak, hogy Tisza Lajosnál ebédel.

Pap Pista, a kegyelmes úr személye körüli titkár ebéd után garasos szivarokat osztott ki az előkelő szegedi vendégek között.

K. Szeged. Tolla hegyes; de a tárgy, komolyságánál fogva nem ide való.

Zs. V. Először a helyesírás titkait fejtsé meg, s aztán se küldjön nekünk talányokat.

X. Egy kettőt felhasználtunk. A külső munkatársakat szívesen látjuk, ha érdeemesek.

Szöke. A szemérem kedvéért egyedül kedvese előtt tárja fel keblének titkát, s

ne a nagyközönségnek.

„Tövis.“ Jól beleszúrt az elevenbe. Nekik fáj, nekünk jól esik.

... s. Szentes. Köszönet. Felhasználtuk. Az ígért további közleményeket várjuk.

Felelős szerkesztő és kiadó:

HÜVELYK MATYI.

!!! az ásványvizek királya !!!

mely a legelső orvosi kapacitások által Európa legjobb és legszénsavdúsabb ásvány- és borvizének van elismerve és ezen két főindok elég úttörő arra nézve, hogy kitúrja hazánkból a burján módra elterjedt „divatos“, rosszabb s pláne drágább külföldi vizeket és elfoglalja ismét a magyar család asztalain az őt megillető első helyet.

1 üveg 1½ literes 25 kr
1 üveg 1 literes 21 kr.
1 üveg ½ literes 16 kr

Kizárólagos főraktár

FÜSPÖK FERENCZ

borkereskedőnél

Budapest, nádor-utca 9.

Szegeden kapható: A „szétküldési lerakat“-nál vadász-utca 8. szám, Tóth Péter, ifj. Aigner József, Aigner Ödön, Danner Péter fia és Gruits Péter urak kereskedésében, valamint minden jelentékenyebb szállodában és vendéglőben.